

[Socialministeren.]

forskul med hensyn til bedømmelsen af, hvor stort et beløb den beregnede hjælp skal nedsættes med, når den arbejdsløses ægtefælle har indtægter. Hvis der er tale om to familier, som er helt ens stillet, så er jeg da enig med hr. Kurt Hansen i, at de bør hjælpes på samme måde.

Det kan ikke undgås, at der opstår mindre forskelligheder, også fordi kommunerne af praktiske grunde må have nogle retningslinjer, som de kan følge i det daglige arbejde. Der må dog ikke opstå store uligheder. Det er derfor vi har bestemmelserne om, at afgørelser kan indbringes for højere instans. I København og på Frederiksberg kan de indbringes for den sociale ankestyrelse og i det øvrige land for amtsankenævnene og derfra videre til ankestyrelsen.

Jeg kan ikke gribe ind i enkelte sager, og jeg vil heller ikke, efter de oplysninger, der er givet i hr. Kurt Hansens spørgsmål, kunne tage stilling til, hvilken afgørelse der er den rigtige. Jeg kan derfor kun bekræfte, at afgørelser bør træffes efter de samme principper i hele landet, og at man, hvis det er nødvendigt, må bruge ankeinstanserne for at nå dette mål.

Kurt Hansen (VS):

Det er klart, at der altid vil blive nogle mindre svingninger i forhold til beløbene, når der er tale om en lov, der skal administreres efter skønsprincippet. Vi har advaret mod det skønsprincip, er imod det, men vi er klar over, at der kan være nogle mindre forskelligheder i det faktisk udbetalte beløb. Men jeg mener ikke her, der er tale om mindre forskelligheder. Jeg mener faktisk, der her er tale om temmelig stor forskel imellem det, man vil få udbetalt i Københavns kommune og så en tilfældigt valgt kommune i Københavns omegn. Det er ikke mindre end 600 kr. pr. måned, og familiens situation er faktisk den samme, økonomisk, boligmessigt og på mange andre forskellige områder.

Sagen er bare, at man i Københavns kommune bruger en helt anden metode for at finde frem til, hvor meget der faktisk er udbetalt, end man gør i andre kommuner, f. eks. i den kommune, jeg har henvist til, og som jeg ikke har lyst til at opgive. Men altså i Københavns kommune opererer man med fuldt bilfradrag, fuldt møbelfradrag,

modsat af, hvad man gør i den anden kommune. Men så opstiller man i Københavns kommune i nogle interne cirkulærer noget, der hedder en modprøve, og i den modprøve indgår noget, der hedder et maksimumsoverskud, og det er noget, der er dirigeret helt oppe fra toppen i socialstyrelsen i Københavns kommune. Der er ikke én af dem, der sidder og skal forvalte disse ting, der er klar over, hvad maksimumsoverskuddet rent faktisk er for noget. De aner det ikke. Jeg har snakket med flere socialrådgivere, som skal sidde og administrere de ting, og de aner bare ikke, hvad det her maksimumsoverskud er. Det eneste, de ved, er, at det er opstillet på en sådan måde, at det skal trækkes fra det beløb, der i øvrigt skal udbetales.

Til allersidst vil jeg godt lige sige, at når pressen refererer sådan nogle ting som det her, så synes jeg, det var rimeligt, at man fra pressens side læste hele begrundelsen, at man også kiggede over i højre side, så kunne man se modprøven. Så skrev man ikke, at man i Københavns kommune fik langt, langt mere, end man gjorde i de øvrige kommuner.

Socialministeren (Eva Gredal):

Måtte jeg ikke lige starte med at korrigere en enkelt ting. Det blev sagt, at den øverste myndighed i Københavns kommune var socialstyrelsen; det er altså socialdirektoratet. Man kunne let få fornemmelsen af, at socialstyrelsen, som jo er en statslig myndighed, også var den øverste myndighed over for Københavns kommune. Det er den ikke i den forbindelse.

Så må jeg altså gentage, hvad jeg sagde før, at hvis man mener, at ydelserne er regnet forkert ud, må man benytte de ankeinstanser, som vi har stemt for her i folketinget.

Kurt Hansen (VS):

Jeg beklager, at jeg kom til at udtrykke mig fejlagtigt, og jeg tager gerne til indtægt, at det er direktoratet og ikke socialstyrelsen, der er den øverste myndighed. Men altså, all right, jeg vil godt spørge meget præcist: hvis der kan fremskaffes massevis af eksempler på kæmpemæssige forskelligheder i forbindelse med de faktisk udbetalte beløb, hvor der er tale om ensartede situationer i